

Μέρες Σχολείου

Οκτώβριος 2010 www.psgkritio.gre-mail: gymnasio@psgkritio.gr

Έτος στ' - αριθ. φύλλου 2

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

Ακούω ειδήσεις αργά το απόγευμα. Κρίση οικονομική, προεκλογικά επαναλαμβανόμενα, αντιλογίες ιδιοτελείς που δεν φέρνουν πρόοδο, ανακοινώσεις για μέτρα μετρίου αποτελέσματος, συλλήψεις για ναρκωτικά και άλλα εγκλήματα αιματηρές περιγραφές για τροχαία και φυσικές καταστροφές.

Το βλέμμα μου ξέφυγε προς το χωριό μου. Φυσικά, έπεσε στον Πρίνο. Το βουνίσιο πατέρα των υπέροχων τοπίων, που σχηματίζει η ριζοβουνιά του. Θυμήθηκα πως απόψε θα μείνουν εκεί τα παιδιά μας της γ' Γυμνασίου. Χάρηκα που περπάτησαν πολύ και που έλειπε το όχημα. Ίσως να μη λειτουργήσει το κινητό κι ο υπολογιστής πιστεύω να έμεινε στο σπίτι.

Τα βράχια, το χώμα, τα δέντρα, τα πουλιά κι ο ουρανός. Τροφή γνήσια για την εφηβεία. Η παρέα, η κουβέντα, τα πειράγματα, το κοινό φαγητό και η δυσκολία που φέρνει η συντροφιά στον ύπνο.

Άφησα στην τηλεόραση την πολύπλευρη κρίση, ευχήθηκα από απόσταση στα παιδιά να ανεβαίνουν κορυφές, να βρίσκουν τόπους που θα μπορούν να ονειρεύονται, να μπολιαστούν από την ομορφιά που η φύση γεννά. Να γίνονται κανοί για να μπορούν να βλέπουν κάποιες στιγμές και τον ουρανό. Να μην κλονίζονται όταν εμείς οι μεγάλοι τους φέρνουμε το κακό.

Με ξεκούρασε η σκέψη τους και τους χαρίζω το στοχασμό αυτής της ώρας.

- Στοχάζομαι τους απάτητους τόπους
- Τα δέντρα που εμπιστεύονται τις κορφές των βράχων, αυτά που δεν έκαψε η πυρκαγιά
- Τα μονοπάτια που δύσκολα διαβαίνονται.
- Τις καρδιές που δεν αρνούνται ό,τι αγάπησαν.
- Πικραίνομαι στις περιοχές της Προδοσίας
 - Στις ιδεολογίες που μένουν στα λόγια.
 - Στη δίψα του χρήματος και της επικράτησης.
 - Στις κάστες που θέλουν να μας κυβερνούν.
- Σαστίζω στα αδιέξοδα των δρόμων.
- Στις ελπίδες που δεν έχουν ρίζα Μεταφυσική.
- Στην σιωπή που δεν έχει ανταπόκριση.
- Στην απουσία του κάλλους.

Στέκομαι στην Αναμονή

είναι μια Άσκηση υπομονής!

Μόνο που τον τελευταίο στίχο τον κρατώ για μένα, για μας, τους κάποιες ηλικίας.

Οι έφηβοί μας δε μένουν μόνο στην άσκηση της υπομονής.

Μένουν στον πολύπλευρο αγώνα για τα δύσκολα, τα γνήσια, αυτά που δεν καίει η πυρκαγιά του συμβιβασμού και της απάτης.

Ν. Γ. ΚΟΠΙΔΑΚΗΣ

«Τί να ζητήσω από τον Θεό».

Έκθεση από μαθητή του δημοτικού

«Θεέ μου, απόψε σου ζητάω κάτι που το θέλω πάρα πολύ. Θέλω να με κάνεις τηλεόραση! Θέλω να πάρω τη θέση της τηλεόρασης που είναι στο σπίτι μου. Να έχω... το δικό μου χώρο. Να έχω την οικογένειά μου γύρω από μένα. Να με παίρνουν στα σοβαρά όταν μιλάω. Θέλω να είμαι το κέντρο της ... προσοχής και να με ακούνε οι άλλοι χωρίς διακοπές ή ερωτήσεις. Θέλω να έχω την ίδια φροντίδα που έχει η τηλεόραση όταν δεν λειτουργεί...»

Όταν είμαι τηλεόραση, θα 'χω την παρέα του πατέρα μου, όταν έρχεται σπίτι από τη δουλειά, ακόμα κι αν είναι κουρασμένος. Και θέλω τη μαμά μου να με θέλει, όταν είναι λυπημένη και στενοχωρημένη, αντί να με αγνοεί. Θέλω τ' αδέρφια μου να μαλώνουν για το ποιος θα περνάει ώρες μαζί μου. Θέλω να νιώθω ότι η οικογένειά μου αφήνει τα πάντα στην άκρη, τότε - τότε, μόνο για να περάσει λίγο χρόνο με μένα. Α! Και το τελευταίο, κάνε με έτσι ώστε να τους κάνω όλους ευτυχισμένους και χαρούμενους. Θεέ μου, δε ζητάω πολλά.

Θέλω μόνο να γίνω σαν μια τηλεόραση!».

Η δασκάλα που το διάβασε (καθώς βαθμολογούσε) την έκανε να κλάψει.
 Ο σύζυγός της που μόλις είχε μπει στο σπίτι τη ρώτησε: «τι συμβαίνει»
 Αυτή απάντησε: «Διάβασε αυτή την έκθεση, την έχει γράψει ένας μαθητής μου».
 Ο σύζυγος είπε: «Το καημένο το παιδί. Τι αδιάφοροι γονείς είναι αυτοί!»
 Τότε αυτή τον κοίταξε και είπε: «Αυτή η έκθεση είναι του γιου μας!..»

Από το διαδίκτυο

Τ Ο Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Ο Τ Ο Υ Μ Η Ν Α

Την Τρίτη 6 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε ο πρώτος περίπατος του έτους, στις αθλητικές εγκαταστάσεις "calchetto".

Κύκλοι ενδιαφερόντων

Την Παρασκευή 8-10-2010 ξεκίνησαν στο σχολείο μας οι κύκλοι ενδιαφερόντων. Τη φετινή χρονιά το γυμνάσιο έχει την χαρά να φιλοξενεί και τους μαθητές της Α' Λυκείου. Για φέτος οι μαθητές μας είχαν την ευκαιρία να επιλέξουν μεταξύ των παρακάτω δραστηριοτήτων:

- Ομάδα θεάτρου - Υπεύθυνοι : Ασρινάκη Μαρία , Ιατράκη Ελευθερία, Κ. Ανδριώτης
- Ομάδα μουσικής: - Υπεύθυνος: Πεπονάκης Λεωνίδας.
- Ομάδα θετικών επιστημών -Υπεύθυνος: Κληρονόμος Δημήτρης.
- Ομάδα δημοσιογραφίας—Υπεύθυνη: Ασκιανάκη Δέσποινα.
- Ομάδα ηλεκτρονικών υπολογιστών - Υπεύθυνη: Φουντουλάκη Φανή
- Ομάδα φωτογραφίας - Υπεύθυνος: Μπρομοιράκης Γιάννης
- Ομάδα κοσμήματος - Υπεύθυνη: Μπρομοιράκη Μαρία
- Ομάδα χειρτεχνίας - Υπεύθυνη: Κανονάκη Μαρίνα
- Ομάδα κινηματογραφικής λέσχης - Υπεύθυνος : Κυπριωτάκης Μιχάλης

Επίσκεψη στο μουσείο Φυσικής Ιστορίας

Την Τετάρτη 13-10-2010 και την Πέμπτη 14-10-2010 τα τμήματα της β' γυμνασίου επισκέφθηκαν το μουσείο Φυσικής Ιστορίας όπου είχαν την ευκαιρία, να ξεναγηθούν και να θαυμάσουν το μηχανισμό των Αντικυθήρων, ο οποίος θεωρείται ο πρώτος υπολογιστής του κόσμου. Επίσης, ξεναγήθηκαν στην τράπεζα σεισμού, όπου βίωσαν ένα σεισμό 7 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ.

Από την εκδρομή στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας μου άρεσε περισσότερο η σεισμική τράπεζα. Στη σεισμική τράπεζα μας έδειξαν πώς γίνεται ένας σεισμός. Επίσης, μου άρεσε και η ξεναγήση που μας έγινε με θέμα τον μηχανισμό των Αντικυθήρων.

Ζαχαριουδάκης Γιάννης

Περάσαμε πολύ όμορφα! Μάθαμε για τον μηχανισμό των Αντικυθήρων, μάθαμε για τους σεισμούς και μας πήγαν σε ένα χώρο και προσομοίωσαν ένα σεισμό σε μία τάξη. Ταυτόχρονα, μας πρόβαλαν ένα βίντεο και δουλέψαμε σε ομάδες που μας χώρισε η ξεναγός. Το καλύτερο ήταν η σεισμική τράπεζα.

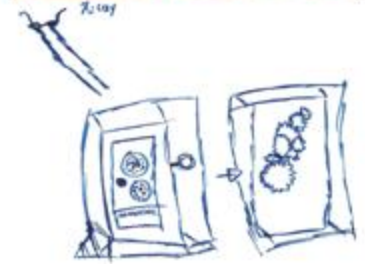
Αντιγόνη Διβινή

Η επίσκεψη αυτή ήταν εκτός από διδακτική, πολύ ευχάριστη και ψυχαγωγική. Παρακολούθησαμε ένα πρόγραμμα: «Το σύστημα των Αντικυθήρων». Το πρόγραμμα είχε πολύ ενδιαφέρον, καθώς παρουσίαζε τον αστρολάβο, ένα μηχανισμό που δημιουργήθηκε γύρω στο 2^ο αιώνα π.Χ, ο οποίος βρέθηκε από σφουγγαράδες στην περιοχή των Αντικυθήρων το 1900 μ.Χ.! Τέλος, πήγαμε σε μία αίθουσα όπου αισθανθήκαμε σεισμούς με ένταση 5 R, 6.9 R και 7.6 R. Η επίσκεψη μου άρεσε πολύ.

Ιωάννα Δελεμήση

Το μουσείο Φυσικής Ιστορίας σε εντυπωσιάζει και ως έχεις ξαναπάει. Ήταν ένα συναρπαστικό ταξίδι στην Ιστορία. Εγώ σήμερα συνειδητοποίησα ότι και στα αρχαία χρόνια υπήρχε ένα είδος τεχνολογίας. Ο μηχανισμός των Αντικυθήρων είναι ένα περίπλοκο μηχανήμα και αυτό το κάνει ενδιαφέρον. Μετά μπήκαμε σε μια αίθουσα σεισμού. Ήταν τρομερά και τα δύο.

Νίκος Στειακάκης

Εκδρομή στο καταφύγιο του Πρίνου

Το Σάββατο 16 και την Κυριακή 17 Οκτωβρίου οι μαθητές της γ' γυμνασίου πραγματοποίησαν εξόρμηση φυσιολατρικού χαρακτήρα στο καταφύγιο του Πρίνου, πάνω από το χωριό Ασίτες Ηρακλείου. Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν το υπέροχο αυτό τοπίο, να αισθανθούν την φύση, να μυρίσουν θυμάρι και φασκόμηλο, να θαυμάσουν το υπέροχο πέταγμα του αετού και να βιώσουν την εμπειρία της κατάκτησης της κορυφής. Ασχήθηκαν στη συνύπαρξη, στην αλληλοβοήθεια στα οφέλη της ομαδικής δουλειάς, γύρισαν το χρόνο πίσω, μιας και στο βιβλίο των επισκεπτών βρήκαν γραπτά κείμενα παλιότερων μαθητών του σχολείου, οι οποίοι και αυτοί έκαναν την ίδια διαδρομή πριν από μερικά χρόνια. Παρά τις δύσκολες συνθήκες που αναγκάστηκαν να αντιμετωπίσουν και παρά την κούραση, νομίζω ότι ήταν μια πολύ καλή εμπειρία για τα παιδιά.

* * *

Το Σάββατο ξεκινήσαμε από το Αρχαιολογικό Μουσείο για το χωριό Ασίτες. Το σχολικό μάς άφησε και η πεζοπορία... Ξεκίνησε. Η ανάβαση για το καταφύγιο στην περιοχή Πρίνος ήταν εντυπωσιακή. Ανεβαίνοντας το μονοπάτι σε τέτοιο υψόμε- (1100μ), ένιωθες δέος και φόβο μαζί. Η βροχή συμπλήρωσε το σκηνικό και σε συνδυασμό, με την κούραση, το καταφύγιο μας φάνηκε σαν παράδεισος. Στο πετρόχτιστο κτήριο ο κος Σήφης και ο κος Φώντας άναψαν τη σόμπα, αλλάξαμε και ζεσταθήκαμε. Το βράδυ, αφού πρώτα είχαμε χωριστεί σε ομάδες, μαγειρέψαμε με την κα Δέσποινα, φάγαμε και περάσαμε μια ανεπανάληπτη μεν, επεισοδιακή δε βραδιά με ιστορίες και αρκετά ευτράπελα. Η θέα το πρωί μάς έκοψε την ανάσα. Όσοι μπόρεσαν ανέβηκαν στην περιοχή «Αεροπλάνο»(1450μ). Αυτοί που μείναμε πίσω ανακαλύψαμε τα λευκώματα του καταφυγίου και ό,τι είχαν γράψει τα παιδιά του σχολείου μας σε μια παρόμοια εξόρμηση, πριν πολλά χρόνια. Η κατάβαση έγινε με αρκετή δυσκολία λόγω της υγρασίας, που έκανε το μονοπάτι πιο επικίνδυνο. Παρά τα μικροπροβλήματα ήταν μια εμπειρία διαφορετική απ' τις άλλες. Μακάρι να ξαναπάμε

Αίλιαν Πέππα

Η εκδρομή που κάναμε ήταν μία από τις πιο ωραίες ιδέες του σχολείου μας, που είχε σαν στόχο την επαφή με τη φύση, την άθληση του σώματός μας και το σπουδαιότερο, να έρθουμε πιο κοντά μεταξύ μας, να γνωριστούμε καλλίτερα, να μάθουμε να συνεργαζόμαστε αρμονικά, βάζοντας την ομάδα πιο πάνω από το εγώ μας.

Περάσαμε πολύ ωραία, σφυρηλατηθήκαμε στις κακουχίες της ανάβασης (έβρεχε, κάνοντας την ανάβαση ακόμα δυσκολότερη), απολάυσουμε το απείρου κάλλους τοπίο από το οροπέδιο «Αεροπλάνο» παρέα μαζί με μερικούς αετούς που έκαναν την βόλτα τους πάνω από τα κεφάλια μας. Το βράδυ είχαμε και μερικά αναπάντεχα γεγονότα, όπως διακοπή ρεύματος που οφειλόταν στη γεννήτρια. Επίσης, αξίζει να σημειώσω ότι οι συνοδοί καθηγητές μας έκαναν τα πάντα για να κάνουν αυτή την εξόρμηση στη φύση καλλίτερη.

Δελεμήσης Δημήτρης

Εκδήλωση 28ης Οκτωβρίου

Την εκδήλωση της 28ης Οκτωβρίου προετοίμασε και παρουσίασε τη φετινή χρονιά το β1 με υπεύθυνη καθηγήτρια την κ. Γιέτη Γιολάντα. Η εκδήλωση στηρίχθηκε περισσότερο στη δραματοποίηση και λιγότερο στην αφήγηση, ενώ στο τέλος τα παιδιά διάβασαν μαρτυρίες που τους αφηγήθηκαν οι παππούδες και γιαγιάδες τους που έζησαν τον πόλεμο και την κατοχή. Επίσης, ακούστηκε ηχογραφημένη μαρτυρία της γιαγιάς ενός μαθητή, που αφηγούνταν με συγκινητικό τρόπο, προσωπικές της στιγμές, κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής στ' Ανώγεια.

Σκέψεις για την 28η Οκτωβρίου...

Στον σύγχρονο κόσμο όλοι έχουμε μεγαλώσει με την πεποίθηση ότι πρέπει να αποφύγουμε οτιδήποτε δυσάρεστο, οτιδήποτε μπορεί να κάνει τη ζωή μας άβολη και δύσκολη. Ποτέ δεν είχα σκεφτεί τι μπορεί να ένωσαν οι άνθρωποι που έζησαν τον πόλεμο και τη γερμανική κατοχή. Μόνο τώρα δημιουργούνται ερωτήματα που πληγώνουν τη σκέψη μου. Πόσες καταστάσεις μπορεί να έζησαν οι άνθρωποι τότε, για να είμαστε εμείς εδώ τώρα; Και πόσες θυσίες έκαναν για να έχουμε εμείς σήμερα τα πάντα;

Η πρώτη κραυγή του ανθρώπου είναι κλάμα. Από 'κει και πέρα ή μένει άνθρωπος ή κλαίει γίνεται τέρας και κάνει τους άλλους να κλαίνε. Συνήθως σε ένα πόλεμο έχουμε και τους τρεις τύπους ανθρώπου. Στο συγκεκριμένο, αυτοί που έκλαιγαν ήταν οι Έλληνες και αυτοί που έκαναν τους άλλους να κλαίνε ήταν οι Γερμανοί. Όχι όλοι, παρά μόνο οι οπαδοί του Χίτλερ. Η κραυγή των Ελλήνων δήλωνε ξάφνιασμα, χαρά, αγωνία, πόνο, ελπίδα. Άνθρωποι που πεινούσαν, άνθρωποι κυνηγημένοι, άνθρωποι μόνι, άνθρωποι... νεκροί. Παντού πόλεμος, παντού αίμα και ύστερα τίποτα... τίποτα... πόνος απέραντος και ανείπωτος...

Ο κόσμος όλος είναι ξεχειλισμένος από ασκήμιες, που τις έκαναν άνθρωποι σε στιγμές που θεώρησαν ότι δεν τους αγγίζει ο θάνατος. Συχνά παραπονιόμαστε για τις δυσκολίες της ζωής, όμως οι συννεφιασμένες μέρες είναι και αυτές μέρος της φύσης, το ίδιο όπως και οι ηλιόλουστες. Έτσι απ' τα ανοιχτά παράθυρα φαίνεται ένα κομμάτι θάλασσας, ένα κομμάτι ουρανού... από τα' ανοιχτά παράθυρα φτάνουν οι καθημερινοί θόρυβοι των ανθρώπων, το γέλιο, το δάκρυ, οι λέξεις, οι ανάσες, η ζωή!

Η ζωή απέναντι στον θάνατο...

Η ειρήνη απέναντι στον πόλεμο...

Πανδώρα Εξαμιλιώτη

Είμαι η Κατερίνα και η μητέρα μου είναι Γερμανίδα. Όλοι ξέρουν ότι οι Γερμανοί είναι οι κακοί, αλλά η αλήθεια είναι ότι αυτήν την εικόνα την έδωσε στον κόσμο η κυβέρνηση των Ναζί, δηλαδή, ο Χίτλερ. Πολλοί Γερμανοί, και μάλιστα οι περισσότεροι, δεν ήθελαν να ακολουθήσουν τα σχέδια του, γιατί και φαίνονταν παράλογα και γιατί δεν ήθελαν πόλεμο.

Ο παππούς μου από τη μεριά της μητέρας μου, που είναι Γερμανός όπως και πολλοί άλλοι Γερμανοί, αναγκάστηκε να πάει στον πόλεμο.

Χωρίς τη θέληση του πολέμησε σε διάφορα μέρη, όπως στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία, στην Ουγγαρία και στη Ρωσία. Ήρθε μάλιστα και στην Ελλάδα, αλλά όχι για μάχη. Συγκεκριμένα, πήγε στη Λαμία.

Ο παππούς μου είναι ζαχαροπλάστης και μου είπε ότι το καλύτερο παγωτό που έχει φάει στη ζωή του ήταν εκεί, φτιαγμένο από κατσικίσιο γάλα και ότι μετάνιωσε πολύ που δεν πήρε την συνταγή! Ήταν μόλις 17 χρονών, όταν συνέβησαν όλα αυτά. Εκείνη τη μέρα, την ώρα που απολάμβανε το πεντανόστιμο παγωτό του, είδε ένα παιδάκι, Ελληνάκι, που σερνόταν στο δρόμο και ήταν σε άθλια κατάσταση. Ήταν πετσάκι και κόκκαλο και δεν είχε φάει πολλές μέρες, άλλωστε φαινόταν ότι ήταν εξαντλημένο. Ο παππούς μου έτρεξε και το βοήθησε να σταθεί στα ποδιά του και το κέρασε ένα παγωτό. Ένας Γερμανός φίλος του παππού μου που ήξερε λίγο ελληνικά ρώτησε το παιδάκι πώς το έλεγαν και αν είχε καθόλου αδέρφια. Εκείνο απάντησε ότι το έλεγαν Γιάννη και ότι είχε άλλα 4 αδέρφια. Ο παππούς μου και ο φίλος του, έδωσαν στο Γιάννη το κολατσιό τους, κάτι μπισκότα και λίγο ψωμί που κρατούσαν μαζί τους και του είπαν να τα πάρει για κείνο και τ' αδέρφια του. Ο Γιάννης καταχαρούμενος και γεμάτος ενέργεια από το υπέροχο παγωτό έτρεξε στη μαμά του να της πει τα καλά νέα.

«Ήταν μια πολύ όμορφη στιγμή μέσα σε πολλά γκριζα χρόνια πολέμου, η χαρά και το χαμόγελο που ζωγραφίστηκαν στο προσωπάκι του παιδιού» συμπλήρωσε στο τέλος ο παππούς μου.

Με αυτό το γεγονός θέλω να μεταφέρω το μήνυμα ότι πολλοί ήταν εκείνοι που αναγκάστηκαν να πάνε να πολεμήσουν και να σκοτώσουν (χωρίς τη θέληση τους) και μάλιστα τους απειλούσαν ότι θα χάνανε την ζωή τους, αν δεν εκτελούσαν τις διαταγές που τους δίνονταν.

Κατερίνα Γεωργαντά

Ο παππούς μου ονομάζεται Αλέξανδρος Ξενάκης και είναι ένας από τους ανθρώπους που έζησαν την κατοχή. Μου έχει πει πολλές ιστορίες και γεγονότα που συνέβησαν τότε. Κάποια φορά μου είπε πως βοήθησε κάποιο Νεοζηλανδό στρατιώτη να βρει το δρόμο προς το στρατόπεδο του Ψηλορείτη, καθώς δεν ήξερε πώς να φτάσει εκεί και φοβόταν να μην πέσει στα χέρια των Γερμανών. Μιας λοιπόν και ήταν σύμμαχος, ο παππούς μου τον βοήθησε να βρει το στρατόπεδο και να σωθεί. Ένα άλλο περιστατικό που μου είχε αφηγηθεί είναι πως πήρε τη θέση του προπάππου μου σε μια αγγαρεία των Γερμανών, ενώ ήταν μόλις δεκαπέντε χρονών, πράγμα πολύ δύσκολο. Τα γεγονότα και οι συνθήκες ζωής ήταν άθλιες και πρέπει να ευχαριστούμε τους ανθρώπους που πολέμησαν τότε για να είμαστε εμείς ελεύθεροι.

Ειρηλένα Ξενάκη

Παρέλαση 28ης Οκτωβρίου

Φέτος το σχολείο μας εκπροσωπήθηκε στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου μόνο με το τμήμα της σημαίας.

Σημαιοφόρος : Πέππα Λιλιαν - γ' γυμνασίου
 Παραστάτες: Δελεμήσης Δημήτρης - γ' γυμνασίου
 Χαλκιαδάκης Εμμανουήλ - γ' γυμνασίου
 Ζιαμπάρα Ελένη - β' γυμνασίου
 Χατζέα Μαρίνα - β' γυμνασίου
 Βογιατζάκη Εμμανουέλα - α' γυμνασίου (ύστερα από κλήρωση)

Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Η Ε Κ Φ Ρ Α Σ Η

Ο «Φάυλος κύκλος» στα μαθηματικά

Κάποτε στην αρχαία Ελλάδα ο σοφός Επιμενίδης από την Κρήτη είπε: «οι Κρήτες είναι πάντα ψεύτες». Το 19^ο αιώνα διατυπώθηκε ως λογικό **παράδοξο του Επιμενίδη**. Δηλαδή αφού ο Επιμενίδης λέει ότι οι Κρήτες είναι πάντα ψεύτες, ο Επιμενίδης είναι Κρητικός, άρα ο Επιμενίδης λέει ψέματα, άρα οι Κρήτες λένε την αλήθεια, άρα και ο Επιμενίδης λέει την αλήθεια, άρα οι Κρήτες είναι ψεύτες κ.ο.κ. **Ο κύκλος των συλλογισμών που οδηγεί από τις αρχικές σου σκέψεις σε δεύτερες και έπειτα σε επαναφέρουν στις πρώτες λέγεται φάυλος κύκλος.**

«Ευκλείδης β' 2010»

Πιστεύουμε ότι οι σπαζοκεφαλιές – γρίφοι, καλλιεργούν τη σκέψη και διεγείρουν τη φαντασία. Γι' αυτό θα συνεχίσουμε και φέτος τη μηνιαία μας αναφορά.

«Ένας μαγαζάτορας αγόρασε ένα αντικείμενο προς 7€, το πούλησε προς 8€, το αγόρασε ξανά προς 9€ και τέλος, το πούλησε προς 10€. Πόσα κέρδισε,

(α) τίποτα (β) 1€ ή (γ) 2€;

«Raymond Smullyan»

Ελπίζουμε σύντομα να δημοσιεύσουμε τις δικές σας σπαζοκεφαλές.

Ειρήνη Παπαθανασίου

Από την επίσκεψη των μαθητών της τότε γ γυμνασίου του σχολείου μας στο καταφύγιο του Πρίνου, στις 5 Μαΐου 2001.

5-6/5/2001

Ένα υπέροχο βραδυ στο καταφύγιο !!!

Σάββατο 5/5 Έσκινατε μαζί με το σχολείο για ένα διημέρο φετας, μπαντονια και διασκεδάση. Αν και στην αρχή υπήρξαν δυσκολίες ^{λόγω} κοιρικών κατόητων, μετά από μια πολυωρη αναβάση στάσαμε επίκευς στο καταφύγιο. Όλα τα πρόωπα των παιδιών κηματοίτηκς ένα λαρότερο και η ανακούβιση μετά από αρκετή κουραση ήταν τέτολη. Οι αταροειες δεν άρτησαν να έσκινήδουν. Σχηματοίτηκαν ομάδες παιδιών που θα κωντελούσαν στην καλύτερη εξέλιξη της βραδιάς. Όπως ο ΖΕΘ, οι Ματείες, οι Ξερβητοροι, οι λοντζέρηδες και φυσικά οι ηλυβτες (στους οποίους ήθελε η περισσότερη δουλειά)! Έγωσον το καταφύγιο είναι ανοικτό για όλους είπατε και μια απρόβλεπτη βλοξένια δυο γερκανών οδοιποριών. Οι ομάδες έβαλαν τα δύνατά τους και το τραπέζι ήταν έτοιμο για το δείπνο. Καθίκατε όλοι στο τραπέζι μαζί με τους γλοξενούμενους μας. Μετά από την πρόβευη ήταν όλοι με το κούτρα στο γαστρο. (Μετά από μια κουραστική τέρα επιβόλμαται το καλό γαστρο!) Γάινεται ότι τα καταβέρατε καλά αφού εκτήκατε ευχαρτηρία από τον Boss, τον Leader και τον coach. Βραδια συνεχίστηκε με τον απολο ηχο της κιθάρας και τις βλυκκιές κωνετας. Άλλο ιστορία μετά β' αυτό το βιβλιο εκάτε κάποιους να γοβηθούν. Τελικά ως η βραδια μας έκλεισε με ανέκδοτα και μια ενδιαβερουβα βυζητηση.

ΑΝΤΕ ΠΑΙΔΙΑ, ΟΡΑ ΓΙΑ ΥΠΛΟ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΛΕΙΖΟΙΜΕ ΤΗ
ΤΕΛΗΧΤΡΙΑ !!!

Μας περιμένει μια κουραστική τέρα αύριο Κοληνήχτα, ζα πέτε αύριο

Επιμέλεια ένθετου φυλλαδίου: Ελένη Αλεξοπούλου

Dreams are the visions of what people want to achieve for a different tomorrow; those who dare to dream dare to succeed because they struggle for new horizons. In the "School day" edition that you hold in your hands, we dare to express our point of view on what happens around us. We focus on different themes for each issue like Halloween, we write about our interests and we invite our classmates to share

their problems and opinion with us in an effort to communicate, using a foreign language. We hope that you enjoy yourselves and we expect your active contribution.

The editorial team

Where and When did Halloween Start?

About 2,000 years ago in the area of the world that is now Ireland, the United Kingdom, and northern France, lived a group of people called the Celts. The Celts' lives revolved around growing their food, and considered the end of the year to be the end of the harvest season. (=συγκομιδή) So, they celebrated New Year's Eve each year on October 31st with a festival called "Samhain," named after

their Lord of the Dead (also known as the Lord of Darkness). Samhain (pronounced 'sow-in'= σπορό)

Back then, winter was the time of year associated with human death. The Celts believed that on the night that marked the end of summer and the beginning of winter, the boundary(=όριο) between the worlds of the living and the dead blurred (ήταν δυσδιάκριτο) allowing ghosts of the dead to return to earth. Celts thought that the presence of the ghosts made it easier for the Druids, their priests, to predict the future. These predictions were an important source of comfort and direction for the Celts during their long, dark, frightening winters.

To celebrate Samhain, the Druids built huge sacred bonfires (=ιερή φωτιά από ξύλα) around which the Celts gathered to burn crops and animals as sacrifices to their ancient gods. During the celebration, the Celts dressed up in costumes consisting of animal heads and skins and tried to tell each other's fortunes.(μοίρα)

The Celts eventually were conquered (=κατακτήθηκαν) by the Romans, and by about the year 43 AD two Roman festivals were combined with the Celtic Samhain festival. The first Roman festival was Feralia, a day in late October when the Romans traditionally commemorated (=τιμούσαν τη μνήμη) the passing of the dead. The second was a day to honor Pomona, the Roman goddess of fruit and trees. The symbol of Pomona is the apple and the incorporation(=ενσωμάτωση) of this celebration into Samhain probably explains the tradition of "bobbing" for apples practiced today on Halloween.

By 800 AD, the influence of Christianity spread into Celtic lands. In the seventh century, Pope Boniface IV replaced the Celtic festival of the dead with a church sanctioned(=με την έγκριση της εκκλησίας) holiday known as the All Saints' Day, a time to honor saints and martyrs. The combined and updated(=σύγχρονη) celebration was also called All-hallows or All-hallowmas (from Middle English Alhallowmesse meaning All Saints' Day) and the night before it, the night of Samhain, began to be called All-hallows Eve or Halloween.

By Konstantina Liontou

How to make Pumpkins for Halloween

Firstly, before you can carve (=χαράσσω) your marvelous creation, you must ensure you pick the perfect pumpkin.(=κολοκύθα) Not just any old pumpkin will do. You should first start off deciding which design you are going to cut out as this is a strong determining element (=καθοριστικό στοιχείο) in what size and shape of pumpkin you are going to buy. There is no use in buying a small pumpkin if you plan to carve out a complex design

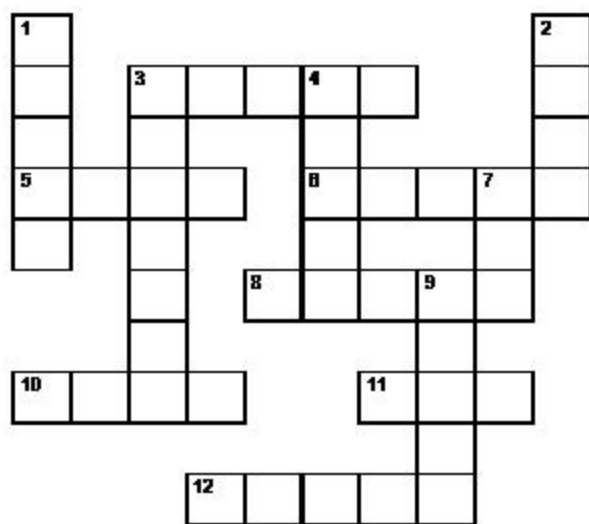
When you have bought it, you should make sure it is free of nicks (= γρατζουνιές) and cuts as this could reduce the lifespan (=χρόνο ζωής) of your creation. Get a pumpkin with a stalk.(=μίσχο) preferably.

Before you finally decide on your perfect pumpkin, you should study it meticulously (=σχολαστικῶ) to determine where the picture or face should go. Usually the side that has the widest surface area is best. If you have an actual drawing or rough sketch of the image you plan to carve, now is the time to hold it against the pumpkin to see if it meets your needs.

By Lena Michalaki

HALLOWEEN CROSSWORDS

Down

1. A monster with many bandages.
2. ____-o'-lantern
3. What do you wear on Halloween?
4. A woman with a pointed black hat.
7. A witch's pet.

9. Name that monster:

A _____ is a monster that changes shape during the full moon.

A _____ is a monster that is made from bones.

Across

3. A funny costume.
5. What do you wear on your face?
6. ____-or-treat!
8. Scary thing that says boo.
10. Roasted pumpkin ____.
11. Small black animal that can fly.
12. Kids get lots of this.

HERACLION PORT

Heraclion port is an amazing place. Once you are there you can't miss visiting the Castle of Coule! It will travel you to another century. The blue sea, the wonderful fishing boats into the port and the ducks will give you fresh air and energy and help you relax. Finally, the cafes near the port, which have a view to the sea will give you a wonderful sense of freedom. Enjoy the hot sun or the heavy rain near the port; it's an unforgettable experience!

Irilena Xenaki

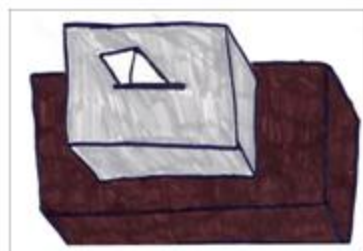
Dear Classmates,

Hi, I'm Mary! This is a letter to let you know that, this year, you can have somebody at school to tell your problems; I can give you the best advice about how to solve them because I'm an expert in this. Come on! I know that the majority of you had a disagreement these days with your parents, friends or brothers and sisters and you don't know how to deal with it.

What you need to do, is write me a letter, in which you will explain your problem in as many details as possible; then you just need to put it in an envelope and then in the box that you will see in the hall of our school. It goes without saying that you don't

need to sign with your real name; use a nickname(=ψευδώνυμο).

Don't be shy; trust me and you will feel relieved by telling me your problem and helped by my instructions. I'm looking forward to reading your letters.

Love,
Agony Mary.